

[Jens Chr. Christensen.]

næsten alle steder inden for mejeribrug udfører et dygtigt arbejde og i vid udstrækning har gennemført rationalisering.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Svend Haugaard, at det radikale venstre var imod en kornordning. Det ærede medlem henviste til, at England ikke gav en rød øre mere pr. kg flæsk, selv om kornprisen er høj her i Danmark. Men det er vi da alle sammen klar over; det behøver det ærede medlem ikke at fortælle os. Det er, som om det ærede medlem ikke rigtig har forstået, hvad det egentlig er, kornordningen drejer sig om. Kornordningen har to sigter. Det første er som allerede nævnt her i dag, at den skal give produktionsprisen til kornavlerne. Det andet sigte — og det er det vigtigste for venstre — er, at den skal være medvirkende til at dæmpe flæskeproduktionen.

Jeg så for nylig offentliggjort, at slagterierne regnede med, at der i den kommende tid ville være ca. 25.000 svin om ugen, som der ikke kan findes afsætning for til en nogenlunde rimelig pris. Ville det nu ikke have været klogere, om vi havde gennemført en kornordning med en højere pris allerede for år tilbage, så vi havde undgået den misere, at vi har hentet korn hjem fra udlandet for at skabe en produktion, der ikke findes afsætning for?

Det ærede medlem sagde også, at venstre nok vil ret og skel til alle sider, men at man alligevel vil straffe de små brug gennem den lovgivning, der nu er lagt op til. Det er ikke venstre, der har lagt op til denne lovgivning. Det er den høje regering. Det er da venstres indtryk, at man i den lovgivning, der skal gennemføres, burde følge både De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger, der opererer med at overflytte helt andre beløbsstørrelser til dispositionsfonden end dem, regeringen foreslår. Vi mener fra venstres side, at der skal stilles flere midler til rådighed. Vi ved også, som det er nævnt adskillige gange her i dag, at den prisforbedring, som dansk landbrug har været ude for i 1964, ikke er holdbar. De sidste måneder har jo vist vigende priser for dansk landbrugsproduktions afsætning.

Men det lød næsten, som om det ærede medlem hr. Svend Haugaard var imod hele den lovgivning, der her skulle gennem-

føres. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: tør han gå ind for princippet om at lade falde, hvad ikke kan stå? Det tør venstre i hvert fald ikke. Vi har den opfattelse, at i den overgangsperiode, dansk landbrug befinder sig i, er det nødvendigt at gennemføre støtteforanstaltninger, som må kunne gælde, indtil Danmark finder sin plads i de markedsdannelse, der finder sted.

Den højtærede landbrugsminister kom jo ikke ind på særlig mange spørgsmål. Den højtærede landbrugsminister syntes, der var stillet så mange spørgsmål, at vi måtte vente til udvalgsbehandlingen med at få dem besvaret. Næsten det eneste spørgsmål, landbrugsministeren syntes der var grund til at tage en diskussion op om, har det ærede medlem hr. Anders Andersen svaret på.

Jeg må dog alligevel sige, at når den højtærede minister siger, at landmændene må vænne sig af med at sælge kornet lige efter høst, er vi rørende enige. Men det er jo ikke noget, vi behøver at fortælle den danske landmand her fra folketingets talerstol. Det, den danske landmand venter på, er, at vi gennemfører en lovgivning, som kan bevirke, at han ikke behøver at sælge kornet lige efter høsten. Enhver ved, at når kornet skal sælges umiddelbart efter høst, får sælgeren for lille en pris. Der er i tusindtal af danske landmænd, der tvunget af omstændighederne må sælge deres korn lige efter høsten, og en del af dem må købe hovedparten tilbage i løbet af høståret, men gøre det til en langt større pris. Derfor ville det måske være rigtigt, om den låneordning, den højtærede minister tænker gennemført i næste høstår, kunne komme til at virke allerede for det første høstår.

Det er rigtigt, som det er sagt, at kornpris og svineregulering er to sider af samme sag. Jeg vil gerne understrege, at for venstre at se er noget af det mest uheldige, der kunne gennemføres, en svinereguleringsordning. Derfor beklager vi fra vor side, at man ikke for længst er gået til en forhøjelse af kornprisen for på den måde at kunne regulere svineproduktionen.

Jeg skal efter disse få bemærkninger gentage, at jeg håber, ministeren må betragte de foreliggende lovforslag som et forhandlingsgrundlag, der kan komme noget fornuftigt ud af i det kommende udvalgsarbejde.